

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De Postrijder verschijnt s' dingsdags, s' donderdags en zaterdag.
Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 51, en bij alle post-directeurs.
Alle toezending van brieven, aankopen, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.
Een blad afzonderlijk, 20 centimes.
De aankondigingen, per druksregel, 15 centimes.
De rekamen, per druksregel 25 centimes.

TONGEREN, DEN 1° AUGUSTUS.

Hervorming onzer geweren.

Men schrijft uit het kamp van Beverloo aan de Meuse :

De Koning, vergezeld van Z. K. H. den graaf van Vlaanderen en van een talrijk gevolg is van Luik naar het kamp van Beverloo teruggekomen, in den nacht van dinsdag laatst.

Woensdag om 10 uren, heeft de Koning zich ter plaats der schieting begeven, om aan de proefnemingen met de hervormde geweren deel te nemen. De graaf van Vlaanderen, de minister van oorlog en verscheidene generaals vergezelden Z. M.

Men heeft naar eene schijf, op eenen afstand van 325 stappen geplaatst, uitgevoerd :

- 1° Een peletonsvuur van 8 salvos.
- 2° Een vuur bij rang van 10 salvos.
- 3° Een vuur zoo spoedig mogelijk in al de richtingen afgeschoten.

4° Een vuur van tirailleurs, liggende, gebukt en op de knieën gezeten.

5° Eene losbranding met cartouchen, die eenige minuten in eene kuip water hadden gelegen.

De peletonsvuren en die bij rang, zijn met eene opmerkswaardige juistheid uitgevoerd geworden; geen enkele kogel heeft de schijf gemist.

Men heeft voornamelijk het gemak en de regelmatigheid opgemerkt, waarmee de soldaten het mechanismus van de culasse behandelen, en de juistheid en de snelheid van de lading. Er is geen minuut noodig geweest om tien schuiten te lossen. In het snelst mogelijke vuur heeft men het getal van 15 schuiten in eenen minuut bereikt, terwijl men toch telkens de cartouche uit de patroontesche moet nemen, en naar het doel mikken.

De 20 cartouchen, die omtrent 10 minuten in het water hadden gelegen, zijn allen afgeschoten kunnen worden.

Overigens, er is gedurende de geheele proefneming geene enkele cartouche geweest, die niet heeft willen afgaan.

In een woord, de nieuwe wapens zijn volkomen gelukt, en het zou wellicht moeilijk zijn, zoo niet onmogelijk, met andere wapens betere uitslagen te bekomen. Z. M. heeft de officieren van de commissie aan zijne tafel vereenigd, en heeft zich door hen volledige uitleggingen over het gemaakte van het geweer doen geven.

Donderdag morgen hebben al de officieren van het kamp, op uitnodiging van generaal Arend, de nieuwe proefnemingen met de nieuwe geweren bijgewoond. Men heeft hetzelfde programma als daags te voren uitgevoerd, en de uitslag is dezelfde geweest, tenzij eene cartouche op 700, die niet is afgegaan.

Iedereen is thans van de deugzaamheid van het wapen overtuigd, en al de officieren hebben zulks luidop verklaard.

Doodstraf van keizer Maximiliaan.

Men leest in een parijzerblad :

« De New-Yorksche dagbladen van 16 juli, bevatten korrespondentiën uit Mexico, en nemen verschillende artikelen der mexikaansche dagbladen over, welke nieuwe inlichtingen mededeelen over de veroordeeling en de doodstraf van keizer Maximiliaan, alsook over den algemeenen toestand van Mexico.

« Drie inlichtingen bevestigen ten volle wat wij reeds vroeger over de samenstelling van den krijgsraad van Queretaro gemeld hebben, en die in twijfel getrokken waren.

« De krijgsraad was wezentlijk slechts uit officieren van minderen graad samengesteld : een luitenant-kolonel was voorzitter en zes kapiteins dienden hem tot bijrechters. Het schijnt zegt de *Rancheron*, dat de hoogere jaaristische officieren geweigerd hadden als rechters te verschijnen en aldus eene verschrikkelijke verantwoordelijkheid voor de beschaafde wereld op zich te nemen.

« Den 13 juni, ten 8 ure 's morgens, vereenigde de krijgsraad zich te Queretaro, in den schouwburg Iturbide. De rechterkant van het tooneel was bezet door de rechters; aan den linkerkant stonden de drij zetels der beschuldigen en die der personen welke voor hunne verdedigers bestemd waren. Het overige van den schouwburg behoorde aan het publiek, hetwelk talrijk was opgekomen, en dat de grootste aandacht verleende en stilzweigend was.

« Ten 9 ure werden Miramon en Mejia met een rijtuig naar den schouwburg gevoerd; dit rijtuig werd langs alle kanten door eskorten omringd. Dewijl Maximiliaan ziek was kon hij niet zijne lotgenooten niet verschijnen.

« Men ondervroeg eerst Miramon en daarna Mejia, en zij werden onmiddellijk na hun verhoor en het repliek hunne verdedigers, buiten de zaal geleid.

« De hussier riep altoen den naam van den keizer af. Dewijl deze sedert eenige dagen bedlegerig was en nog zieker was dan in de vorige dagen, begaf de rechter-advokaat Asquizez, zich op staanden voet naar de gevangenis. Hij keerde kortz daarna terug zeggende, dat het den beschuldigde onmogelijk was voor het hof te verschijnen.

« Alstoen werd het woord aan de verdedigers Vazquez en Eulalio Ortega gegeven, wier pleidooien opmerkswaardig waren, zoowel onder het oogpunt van de discussie der bezwaren, als onder dat der welsprekendheid. Een mexikaansch blad zegt zelfs, dat het talent van Eulalio Ortega aan Mirabeau deed herinneren.

« Des avonds, ten 9 ure, zegde de voorzitter, dat het hof zich tot 's anderendaags 's morgens ten 8 ure verdaagde, en dat de verdediging dien dag niet langer kon voortduren, aangezien de krijgsraad wenschte te beraadslagen over zekere punten, welke door de verdedigers aangekaart waren.

« Des anderendaags, 14 juni, vereenigde zich de krijgsraad op nieuw; doch geen enkel der beschuldigten was aanwezig. De rechter-advokaat of prokureur, nam het woord, nadat de advokaten verklaard hadden, dat zij zijn rekwisitorium afwachten om op nieuw te spreken.

« In den loop der debatten deed men aan Maximiliaan of aan zijne advokaten, de volgende vraag :

« Wilt gij aannemen, dat gij verantwoordelijk zijt voor al de worstelingen, welke er, sedert de ontruiming van het land, door de fransche troepen, in Mexico hebben plaats gehad ? »

« De keizer antwoordde :

« Neen, Juarez is voor dit alles verantwoordelijk. Na het vertrek der Franschen heb ik hem eene boodschap gezonden en hem voorgesteld eene volledige amnestie uit te veerdigen voor al die welke zich met mij aan de keizerlijke zaak hadden toegewijd. Juarez weigde en ik kon niet anders doen als te blijven en alle mogelijke middelen te pogen, om een groot gedeelte van het mexikaansche volk te beschermen.

« Men heeft nieuwe inlichtingen over de doodstraf van Maximiliaan.

« Toen Maximiliaan het klooster verliet, hetwelk hem tot gevangenis verstrekke, riep hij uit : « Welk schoon weder ! Dit wenschte ik op den dag van mijne dood ! »

« De drij veroordeelden waren met zorg gekleed. De officier welke het bevel voerde over het peleton, hetwelk de doodstraf moest voltrekken, vroeg vergiffenis aan Maximiliaan, zeggende, dat hij het vonnis niet goedgekeurde; doch dat hij soldaat was en moest gehoorzamen en de bevelen welke hem gegeven waren. Maximiliaan antwoordde :

« Een soldaat moet altijd de bevelen uitvoeren, welke hem gegeven zijn. Ik bedank u uit ganser herte voor uwe goede gevoelens; doch ik wil dat gij uwe bevelen volgt.

« Volgens zekere verhalen deed de keizer Miramon in hun midden plaats nemen; volgens andere plaatste Maximiliaan zich zelve in het midden, hebbende Miramon en Mejia aan beide kanten.

« De vrouw van Mejia doorliep kortz voor de doodstraf, met een pasgeboren kind in de armen, gelijk eene zinneloze, de straten van Queretaro.

« Naar het schijnt had de prinses van Salm-Salm gepoogd den keizer te doen ontsnappen. Het geheim werd verraden door een mexikaanschen officier, aan welken zij hetzelfde had toevertrouwd, en die van de prinses voor 25,000 dollars (125,000 fr.) diamanten bekomen had, om tot de ontsnapping bij te dragen.

« Mev. van Salm-Salm en haar gansche gevolg kregen onmiddellijk bevel Queretaro te verlaten.»

Men schrijft uit Brussel, 30 juli :

Niettegenstaande het tegenrijdijg advies der doctors Ilek en Riedel, verlaat de Keizerin Charlotta heden (24 juli), Miramar, om naar België terug te keeren. Het keizerlijk hof van Weenen verlangde dat zij te Hotzendorf zoude blijven, een klein kasteel bij Schoenbrunn (waar de aarshertogin Mathilda overleden is), doch de koningin Maria der Belgen, ondersteund door doctor Bulkens, dien zij naar Miramar had medegeleid, heeft er op aangedrongen om hare schoonzuster naar België terug te voeren.

« De ongelukkige keizerin van Mexico, zuster van onzen koning, is gisteren in België aangekomen. Zij was vergezeld van de koningin en van M. Bulkens, geneesheer van het gestic van Gheel. Keizerin Charlotte is thans op het kasteel van Tervueren.

« Men schrijft uit Brussel, 29 juli :

De koning wordt binnen eenige dagen uit Oostenrijk te Brussel verwacht. Zijne gezondheid is voor het oogenblik voortreffelijk. Ten

bewijze daarvan diene de aanhoudende beweging waaraan hij zich overgeeft. Alzo heeft hij zich verleden maandag van Oostenrijk naar het kamp van Beverloo begeven; den volgende dag van het kamp naar Hasselt en van daar naar Luik; denzelfden nacht, na zijne samenkomst met den sultan, is de koning terug naar het kamp vertrokken en in den morgen is hij te Oostende weergekomen. Om alzo nacht en dag te kunnen reizen, moet men voorzeker eene goede gezondheid genieten.

« Zaterdag 27 juli, was het 10 jaren geleden dat te Brussel het huwelijk plaats had van den aarshertog Maximiliaan met de prinses Charlotte. De vreugde was algemeen en menigen benijdde het lot en de schitterende toekomst der twee vorstenkinderen. En thans is de rene ter dood gebracht en de andere zinneloos ! Wie hadde zoo iets over 10 jaren kunnen voorzien ?

« Wij vernemen dat ter gelegenheid der aannstaande nationale feesten, het gouvernement en het gemeente-bestuur van Brussel de koninklijke maatschappij de *Réunion Lyrique* gelast hebben met de inrichting van eenen grooten zangkampstrijd, welke den 24 te Brussel moet plaats hebben. Al de belgische en vreemde zangmaatschappijen kunnen aan dien wedstrijd deel nemen. Uitnodigingen zullen hun worden toegestuurd.

« 't Is jammer dat elkeen het geluk niet heeft de zoon van eenen minister te zijn ! M. George Frère, de zoon van den minister van financiën, die nog maar sedert korten tijd advocaat-stagist was, is tot rechter te Luik benoemd, met eene jaarwedge van 5000 franks. Als hij nu nog een arend was, zou men er nog geduld mede hebben, maar 't is verre, zeer verre van daar. Hij wordt benoemd door hetzelfde besluit dat de vakature open verklaarde, zoodat niemand zich op den rang heeft kunnen stellen. — Is dit onrechtveerdig of welken naam moet er aan gegeven worden ? In alle geval is het gelukkig de zoon eens ministers te zijn, dan komt menten minste nog voort !

« Men schrijft uit Namen, 30 juli :

Ter gelegenheid van den brand te Felennes merkt men aan, dat de brandrampen in het kanton van Beauraing, op eene schrikbarende wijze toenemen. Nog maar drij weken geleden werden er te Bourgeois elf huizen met de pastorij in asche gelegd. Eenige dagen te voren brandde er te Wineine een molen af, en verleden jaar werden er aldaar ongeveer 80 huizen door twee brandrampen vernield. De uitgestrekte dezer rampen wordt daaraan toegeschreven, dat al de huizen leemen daken hebben en dat er in weinige dorpen spuiten aanwezig zijn.

« In ons land zijn er vijf-en-negentig duizend herbergen.

« In België is een blinde op 1233 personen; in Frankrijk 1 op 938; in Noorwegen 1 op 540; in Zweden 1 op 1419; in Amerika 1 op 2470.

« Men schrijft uit Arnhem, 30 juli :

De ziekte der aardappelen vertoont zich in den Tielerwaard aan de vroege soorten in eene vrij erge mate. De knol is reeds erg aangetast. De late aardappelen staan goed op het veld, hoewel men ook hier en daar de ziekte aan het loof bespeurt.

« Berezowski, de dader van de moordpoging op den keizer van Rusland, is uit het prison der Roquette overgebragt naar Toulon, van waar hij naar het tuchtbus van Nieuw-Caledonia zal worden overgevoerd.

« Wij bevinden ons in den tijd des jaars waanneer de opblazing der dieren zich meermalz voortdoet. Dit ongeval geschiedt als de dieren met gulzigheid veel gras, en vooral jonge klaver eten; het meest als dit voeder overgelaten wordt aan verhongerd ve. Men voorkomt dit schadelijk uitwerskel als men een eerste ratiën hooi, stroof of iets dergelijks voor dat gevaarlijk gras aan de dieren toedient.

Eenieder kent het gevaar en het behoedmiddel; maar in dit geval, gelijk in veel andere, is kunnen en doen heel iets anders. De opblazing rukt dan ook jaarlijks een aantal slachtoffers uit de stallen. De gewone middelen, die goed gekend zijn, overwinnen niet altijd het kwaad, hetzij ze verkeerdelijk worden toegepast, hetzij ze te laat komen.

Er bestaat evenwel eene iusterste remedie, welke ons dikwijls verlieten zou kunnen sparen, namelijk de aftapping. Niets is eenvoudiger, niets is krachtadiger, als ze in tijds wordt toegepast, en er bestaat geen gevaar in. Men steekt een mes in de holte die bestaat aan de linker zijde der herkauwende dieren, tusschen de heup en de naasgeleuge ribbe, en men houdt de wonde gapende tot als de buik ontzwellen is; daarin is heel het geheim der operatie gelegen.

« De voddren meer en meer duurder wordende, zoo heeft men sints lang gezocht om papier te vervaardigen bij middel van goed-

koopse gewassen. Ter tentoonstelling van Parijs werkt eene machien die onder het oog der toeschouwers papier maakt dat samengesteld is uit zelfstandigheden teeneemaal vreemd aan de voddren.

« En uitvinder heeft de toepassing beproefd van den luzerne-wortel aan de vervaardiging van het papier. De vezelen van deze wortel gaan gemakkelijk los. Na ze onderworpen te hebben aan den invloed van de kalkhefroure om ze te witten, maakt men ze tot deeg en men verkrijgt aldus een sterk papier, hetwelk zich behoorlijk laat lijmen.

« De heer Paul Dupont, een der eerste drukkers van Parijs, heeft dit nieuw produkt beproefd en hetzelfde geschikt geoordeeld voor den druk.

« Daar de luzerne goedkoper is dan de voddren en de fabrikatie dezelfde is voor de eene gelijk voor de andere zelfstandigheid, ware het gebruik der luzerne veel zuiniger als dat van de voddren.

« Vindt deze uitvinding bijval, zij zal den luzernehandel eene groote ontwikkeling toebrengen.

« Uit Lemberg (Oostenrijk) wordt onder dagteekening van 22 juli het volgende geschreven : De overstroming heeft in 27 districten van westelijk Gallicië niet slecht den geheelen oogst vernield, maar ook aan de gebouwen zware schade toegebracht, terwijl vele menschen en een groot aantal vee daarbij zijn omgekomen. De ramp is zoo groot, dat ter voorkoming van de gevolgen, welke het bestaan van duizenden menschen bedriegen, eene leening van verscheidene miljoenen zoo spoedig mogelijk zal moeten gesloten worden.

« Voor eenigen tijd verdween een zekere Wiesztock uit Dantzig met een kapitaal van 30,000 thaler, waarvan hij zich door middel van eenen valschen wissel had meester gemaakt. Hij werd spoedig gevolgd door een zekeren deurwaarder, die door alle slechte betalers zeer geducht werd. Eerstgenoemde begaf zich naar New-York en richtte daar een winkel op; ook de deurwaarder begaf zich daarheen.

« Op zekeren dag treedt hij den winkel van Wiesztock binnen en wordt, zoodra de winkelier den welbekenden deurwaarder bemerkt, begroot met den uitroep :

« Hoe ! gij hier, mijnheer ? »

« In eigen persoon, vader Wiesztock ! » terwijl hij gelijktijdig een bevel tot inhechtenisneming uit den zak haalt. Wiesztock, die zeer goed wist wat hem te wachten stond, waagde eene poging om den deurwaarder om te koopen.

« Mijn waarde vriend, zeide hij op smeekenden toon, zeg, kunnen wij die zaak niet met geld afmaken ? »

« Geenszins, antwoordt de deurwaarder op barsehen toon, voorwaarts ! »

« Maar wanneer ik u 1000 dollars schenk ? »

« 1000 dollars, wat betekenen 1000 dollars ? De reis heen en terug kost bijna zoveel ; kom, maak u maar gereed om met mij mede te gaan. »

« Maar als ik u nu 2000 dollars geef ! Kom, heb medelijden met een arm geruïneerd man. »

« Ik zeg het u dat het niet gaat ! »

« Nu, 3000 dollars dan ; 't is alles wat ik bezit. »

« De deurwaarder vertrok, na het bevel tot de inhechtenisneming tegen het goud te hebben verwisseld.

« Wiesztock verbrugde er zich over, dat hij zoo goedkoop den dans ontsprongen was ; op zekeren dag echter ontving hij eenen brief uit Dantzig, waarin hij, tot zijne groote verbaazing en ergernis, onder meerdere bijzonderheden het navolgende las :

« Ook de deurwaarder K. . . heeft de plaat gepoest, met achterlaten van eene massa schulden ; wanneer het zoo voortgaat, zal geheel Dantzig weldra te New-York zijn. »

« Die zinsnede gaf Wiesztock duidlijk te kennen, dat hij door den ex-deurwaarder bedrogen was. »

Oostenrijk.

Weenen, 29 juli.

« De groote militaire revue, welke er ter eere van den sultan heeft plaats gehad, is zoo even geëindigd. Eene talloze volksmenigte juigd de beide keizers toe, welke van dit militaire feest terugkeeren. De sultan heeft met eene bijzondere belangstelling de groote wapen oefeningen in het vuur bijgewoond ; deze oefeningen werden met de grootste juistheid uitgevoerd.

Weenen, 30 juli.

« Men meldt dat de keizers Frans Joseph en Napoleon III, waarschijnlijk in de aannstaande week, in eene der oostenrijksche grenssteden, eene samenkomst zullen hebben.

« Het vertrek van den sultan is voorloopig op morgen bepaald.